

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobkyně: nezl. M. B., nar. X
bytem X

zastoupena zákonným zástupcem (otcem) Mgr. L. B.
doručovací adresa X

proti

žalované: Krajská hygienická stanice Středočeského kraje
sídlem Ditrichova 17, Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve výzvě adresované Základní škole X, aby žalobkyně dodržovala v období od 28. 9. 2021 do 8. 10. 2021 karanténní opatření,

takto:

- I. Postup žalované, která žalobkyni oznámila prodloužení její karantény do 8. 10. 2021 e-mailem odeslaným zástupkyni ředitelky Základní školy X, zákonné zástupkyni (matce) žalobkyně a dalším osobám dne 6. 10. 2021 ve 12:00, byl nezákonným zásahem.
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 2 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci a shrnutí žaloby

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem či donucením správního orgánu dle části první, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 7. 10. 2021 se žalobkyně domáhá, aby soud určil, že *výzva žalované adresovaná Základní škole X* (dále jen „ZŠ“), aby žalobkyně dodržovala v období od 28. 9. 2021 do 8. 10. 2021 karanténní opatření, je nezákonná.
2. V žalobě uvedla, že dne 28. 9. 2021 oznámila ZŠ jejím zákonným zástupcům, že od 29. 9. 2021 bude celá její třída v karanténě a že o tom budou zpraveni příslušným státním orgánem. K tomu však nedošlo, žalovaná jí nezaslala žádné rozhodnutí a ani žádnou jinou zprávu. K dispozici rodiče měli jen e-maily zaslané žalovanou, a to jednak dne 29. 9. 2021 rodičům jiného dítěte (o nařízení karantény do 7. 10. 2021) a jednak dne 6. 10. 2021 zástupkyni ředitelky ZŠ (o prodloužení karantény do 8. 10. 2021). Od 29. 9. 2021 nebyla žalobkyně do ZŠ vpuštěna a výuka probíhala on-line formou.
3. K prokázání uvedených tvrzení navrhla provést důkaz zmíněnými e-maily (e-mail z 29. 9. 2021 však k žalobě nepřiložila), případně výsledkem svého zákonného zástupce.
4. Popsaným zásahem (*adresovaným nějakým pro žalobkyni blíže neznámým způsobem ZŠ*) byla žalobkyně dle svého názoru přímo zkrácena na právech dle čl. 7 a 14 Listiny základních práv a svobod (viz č. 2/1999 Sb.) a čl. 28, 29 a 31 Úmluvy o právech dítěte (viz sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb.) a v důsledku tohoto zásahu jí bylo odíráno prezenční studium, účast na kroužcích a byla též nucena podstoupit PCR test.
5. Žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 8. 2021, č. j. 10 As 229/2021 - 31, č. 4246/2021 Sb. NSS, dle kterého lze karanténu uložit jen správním rozhodnutím v písemné formě. Nic takového se však nestalo, pouze se k žalobkyni *pokoutně dostala jakási e-mailová komunikace se ZŠ*.
6. Závěrem žalobkyně vyjádřila frustraci nad (ne)činností státu při zajištění formálně správného rozhodování o karanténách. Poukázala dále na to, že její PCR test byl negativní, byla tak doma zbytečně, a to za situace, kdy byly české děti od počátku pandemie doma nejdéle na světě a jsou jedinými, kdo reálně karanténní opatření dodržují a nesou dopady protiepidemických opatření. Osoby skutečně ohrožené nemocí covid-19 se však odmítají očkovat, což způsobuje hrubý nepoměr mezi právy a povinnostmi obou skupin obyvatelstva, což považuje za absurdní, nelidské, nepřiměřené a protiústavní.

Vyjádření žalované

7. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a uvedla, že jako orgán ochrany veřejného zdraví obdržela dne 29. 9. 2021 informaci od vedení ZŠ o tom, že se v dané škole vyskytla osoba s laboratorně potvrzeným onemocněním covid-19, se kterou byli v kontaktu i žáci. Na základě této informace žalovaná neprodleně požádala ZŠ o poskytnutí seznamu všech osob, které přišly do kontaktu s pozitivně testovanou osobou. ZŠ tento seznam poskytla,

příčemž žalobkyně na něm byla uvedena. Žalovaná tedy provedla epidemiologické šetření, jehož výsledkem byl jednoznačný závěr, že žalobkyně přišla do rizikového kontaktu s osobou covid-19 pozitivní, a byla tedy ve smyslu § 2 odst. 7 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“) osobou podezřelou z nákazy infekčním onemocněním. Žalovaná postupovala dle mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 3. 2021, č. j. MZDR 40555/2020-4/MIN/KAN, a neprodleně informovala ve spolupráci s vedením ZŠ zákonnou zástupkyni žalobkyně prostřednictvím e-mailu. Opatření dle § 64 zákona o ochraně veřejného zdraví vyžaduje rychlý zásah a pro nařízení karantény každé fyzické osobě jednotlivě formou písemného vyhotovení správního rozhodnutí nebyl v dané situaci i s ohledem na nepříznivý vývoj epidemiologické situace čas. Proto žalovaná zvolila uvedenou formu vyrozumění e-mailem rodičům. Nadto byla matka žalobkyně informována i telefonicky pracovníci call centra.

8. Karanténní opatření bylo následně prodlouženo o jeden den, nicméně i o této skutečnosti byla přímo matka žalobkyně informována e-mailovou zprávou.
9. O karanténě žáků bylo informováno i vedení ZŠ, se kterým žalovaná při řešení situace spolupracovala. Žalovaná nevyloučila, že informace o karanténě mohli obdržet zákonní zástupci žáků i prostřednictvím ZŠ, nestalo se tak však výhradně jejím prostřednictvím, jak tvrdí žalobkyně.
10. Byť ze zákona o ochraně veřejného zdraví vyplývá, že žalovaná může nařídit protiepidemická opatření dle § 64 zákona o ochraně veřejného zdraví pouze rozhodnutím vydaným dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), není dle žalované v případě zhoršujícího se vývoje epidemiologické situace, kdy je ohroženo zdraví dalších osob (především ostatních žáků a pedagogických pracovníků ZŠ, kteří byli v rozhodnou dobu v kontaktu s covid-19 pozitivní osobou) nákazou onemocněním covid-19, vyloučen postup dle § 143 správního řádu, tedy uložení povinnosti na místě. Pokud by se žalobkyně obrátila na žalovanou s tím, že požaduje vydat písemné vyhotovení tohoto ústně vyhlášeného rozhodnutí, žalobkyně by jí vyhověla.

Replika žalobkyně

11. V replice ze dne 9. 12. 2021 žalobkyně připustila, že e-mail žalované byl její matce dne 29. 9. 2021 skutečně doručen, byl však zařazen do složky nevyžádané pošty (spam). Na věci to však nic nemění. Nařízení karantény je tak podstatným zásahem do jejích práv, že není možné, aby bylo až následně zkoumáno, co komu kdy přišlo e-mailem nebo co komu kdy kdo zatelefonoval. Ukládání karantény „od stolu“ šablonovitým e-mailem není rozhodováním na místě podle § 143 správního řádu. I kdyby však bylo, vyžaduje i tak odst. 2 citovaného ustanovení bezodkladné vyhotovení a doručení písemného rozhodnutí.
12. Žalobkyně uvedla, že by byla ochotna tolerovat nezákonnou formu, vyjádřila však nesouhlas s postupem, kdy je do karantény odesílána celá třída bez zkoumání okolností případu. Přitom v jiných zemích, ba i v jiných krajích, je nařizována karanténa jen bezprostředně vedle sedícím dětem, což je v souladu i s opatřením Státního zdravotního ústavu. Ve Středočeském kraji je přitom lepší epidemiologická situace. Šíření viru ve školském prostředí je minimální. Důvody zvoleného postupu jsou však neznámé, byť by měly být součástí odůvodnění rozhodnutí o nařízení karantény, pokud by ovšem bylo vydáno.

Obsah správního spisu

13. Z podkladů, které žalovaná předložila a jež tvoří obsah správního spisu, vyplývá, že zástupkyně ředitelky ZŠ předala žalované kontakty na rodiče žáků třídy 3. E, kteří byli dne 23. 9. 2021 v rizikovém kontaktu s učitelkou, u které se prokázala nákaza nemocí covid-19.
14. Dne 29. 9. 2021 ve 12:40 a 14:47 byly na telefonní číslo matky žalobkyně odeslány SMS z aplikace Daktela (sebetrasování). Stejněho dne ve 12:45 odeslala pracovnice žalobkyně elektronickou zprávu na e-mailovou adresu matky žalobkyně s předmětem „Karanténa“, ve kterém výslovně uvedla jméno žalobkyně a informace o datu rizikového kontaktu a sdělila, že se na žalobkyni vztahuje karanténa minimálně do 7. 10. 2021 včetně. Součástí e-mailu byly instrukce k provedení testování PCR testem na přítomnost viru SARS-Cov-2.
15. Správní spis rovněž obsahuje nahrávku telefonického rozhovoru ze dne 30. 9. 2021, ve kterém pracovnice call centra matce žalobkyně oznámila karanténu žalobkyně do 7. 10. 2021. Vyplývá z něj, že matka žalobkyně o karanténě věděla a že též vyplnila tzv. sebetrasovací formulář (byť pro technický problém nemělo trasovacího centrum vyplněné údaje k dispozici).
16. Dne 6. 10. 2021 ve 12:00 zaslala pracovnice žalované na adresu zástupkyně ředitelky ZŠ e-mailovou zprávu o tom, že vzhledem k dalšímu potvrzenému výskytu onemocnění covid-19 se dětem přítomným v ZŠ dne 24. 9. 2021 prodloužuje karanténa do 8. 10. 2021 včetně. Tzv. skrytou kopii téže zprávy současně zaslala mimo jiné i matce žalobkyně.
17. Na tuto zprávu matka žalobkyně téhož dne v 13:55 reagovala nesouhlasným způsobem, neboť měla za to, že pro prodloužení karantény nejsou dány důvody.
18. Soudu nebylo předloženo žádné písemné rozhodnutí o nařízení karantény žalobkyni.

Rozsah soudního přezkumu, splnění procesních podmínek

19. Žalobkyně jednoznačně navrženým petitem i obsahem žaloby brojila proti *výzvě adresované ZŠ*, aby dodržovala karanténní opatření od 28. 9. 2021 do 8. 10. 2021. Jakkoliv vyjádřila svoji nelibost nad karanténou samotnou a celkově nad systémem, který v České republice v rozhodující dobu ohledně nařizování karantén panoval, soud tyto úvahy pro jejich nedostatečnou individualizaci ve vztahu k žalobkyni neposoudil jako součást žalobního návrhu, ale jako objasnění důvodů pro podání žaloby a podpůrnou argumentaci ve prospěch nutnosti existence písemného odůvodnění rozhodnutí o uložení karantény. Jsa vázán zásadou dispoziční, držel se tak soud petitem zcela konkrétně vymezeným rozsahem přezkumu zásahu, který žalobkyně omezila na aspekt výzvy k dodržování karantény učiněné „prostřednictvím“ ZŠ.
20. Žalobkyně tvrdila, že jí žalovaná o nařízené karanténě nikdy přímo nevyrozuměla. Soud konstatuje, že toto tvrzení žalobkyně se ukázalo jako nepravdivé. Obsahem správního spisu bylo jednoznačně prokázáno, že žalovaná o nařízené karanténě vyrozuměla žalobkyni prostřednictvím její zákonné zástupkyně (matky) hned několikrát – minimálně e-mailovou zprávou dne 29. 9. 2021 (což žalobkyně ve své replice připustila s tím, že jí zpráva „spadla do spamu“, aniž by na to reagovala jakoukoliv změnou žalobního petitu), telefonicky dne 30. 9. 2021 (přičemž důvod neuvedení tohoto kontaktu v žalobě nikterak nevysvětlila) a následně i e-mailovou zprávou o prodloužení karantény z 6. 10. 2021. Jakkoliv žádný z uvedených způsobů nařízení karantény není v souladu se zákonem a žalobkyní citovanou judikaturou NSS (k tomu viz níže), jen e-mail z 6. 10. 2021 byl

formálně adresován zástupkyni ředitelky ZŠ (byť byl ve skryté kopii rovněž adresován i matce žalobkyně a dalším osobám, patrně ostatním rodičům žáků ze zasažené třídy), a spadá tedy do rozsahu přezkumu, který žalobkyně vymezila.

21. Soud současně konstatuje, že z tvrzení žalobkyně ani obsahu správního spisu nevyplývá, že by došlo k jiné výzvě žalované adresované ZŠ, tím méně pak takové, která by jí nařizovala karanténu již od 28. 9. 2021. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaná kontakty na zákonné zástupce žáků ZŠ obdržela až 29. 9. 2021 a teprve tohoto dne začala rozesílat e-mailové a SMS zprávy. Sama žalobkyně pak v žalobě tvrdí, že třídní učitelka její zákonné zástupce dne 28. 9. 2021 zpravila o tom, že její třída *bude od 29. 9. 2021* v karanténě a že *budou* teprve vyrozuměni příslušným státním orgánem. Až od 29. 9. 2021 také byla zařazena na on-line výuku. Již z uvedeného tvrzení žalobkyně vyplývá, že se nejedná o zásah žalované, nýbrž pouhé avízo učiněné ze strany třídní učitelky o tom, co v budoucnu patrně nastane. Soud proto neprováděl k uvedenému tvrzení navržené důkazy, neboť ani při prokázání jeho pravdivosti by nemohlo jít o nezákonný zásah přičitatelný žalované. Pro úplnost soud dodává, že neprováděl ani ostatní k důkazu navržené e-mailů z 29. 6. 2021 a 6. 10. 2021, neboť skutkový stav související s těmito zprávami spolehlivě vyplývá z obsahu správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, nebo ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).
22. Soud se tedy zabýval toliko zákonností e-mailového oznámení, které žalovaná dne 6. 10. 2021 ve 12:00 zaslala zástupkyni ředitelky ZŠ a ve skryté kopii též mimo jiné matce žalobkyně a jehož obsahem bylo sdělení, že se karanténa dětem přítomným v ZŠ dne 24. 9. 2021 prodlužuje do 8. 10. 2021.
23. Vzhledem k tomu, že žalobkyně petit již v době podání žaloby formulovala jako deklaratorní a v době projednání žaloby pominuly účinky uvedené e-mailové výzvy, neboť karanténa žalobkyně byla ke dni 8. 10. 2021 ukončena, rozhodoval soud o žalobním návrhu na určení toho, že zásah byl nezákonný, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
24. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustná, neboť dle § 85 s. ř. s. není v případě navrhované deklarace nezákonnosti zásahu zapotřebí vyčerpat jiné právní prostředky nápravy. Soud o ní rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci řízení vyslovili souhlas.

Posouzení žaloby soudem

25. Při posuzování důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, který deklaruje, že ochrana „podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li – a to kumulativně, tedy zároveň – splněny podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (‘zásahem’ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž ‘zásah’ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brozit opakování ‘zásahu’ (6. podmínka). Není-li byt’ jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“ S účinností novely s. ř. s. č. 303/2011 Sb. a zavedením možnosti správních soudů rozhodovat také o již skončeném zásahu tzv. akademickým výrokem se 6. podmínka stala obsoletní.

26. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobkyni bylo e-mailem ze dne 6. 10. 2021 uloženo (prodlouženo do 8. 10. 2021) karanténní opatření podle § 64 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví v podobě karantény. Karanténou se dle § 2 odst. 7 písm. a) téhož zákona rozumí oddělení zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy, od ostatních fyzických osob a lékařské vyšetřování takové fyzické osoby s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění v období, kdy by se toto onemocnění mohlo šířit. Ohniskem nákazy se dle § 65 věty druhé rozumí místo, ve kterém se šíří nákaza a jeho součástí je nebo byl zdroj nákazy, fyzické osoby podezřelé z nákazy a složky jejich prostředí. O druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy rozhodne dle § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví orgán ochrany veřejného zdraví, odvolání nemá odkladný účinek. Podle odst. 2 téhož ustanovení pak může fyzické osobě nařídít druh a způsob provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy také poskytovatel zdravotních služeb v případě, že zjistí výskyt infekčního onemocnění nebo podezření na ně.
27. Nařízení karantény podle § 64 písm. a) ve spojení s § 2 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví, je z materiálního hlediska zásahem do ústavně zaručeného práva na svobodu pohybu (čl. 14 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Takový zásah musí obstát z hlediska testu proporcionality, a proto i forma tohoto zásahu musí odpovídat zákonem stanoveným požadavkům. K této otázce se v nedávné době jasně vyjádřil NSS ve výše uvedeném rozsudku č. j. 10 As 229/2021-31 tak, že orgány veřejného zdraví musí o nařízení karantény rozhodnout vydat rozhodnutí ve smyslu § 67 a násl. správního řádu, jak jim ukládá § 67 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví.
28. Soud v této souvislosti připomíná ustálenou judikaturu správních soudů i Ústavního soudu, souladnou s náhledem doktrinárním, podle níž je pojem „rozhodnutí“ označením technickým a je nutno k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu. Rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu představuje jakýkoli individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení, kterým je závazně rozhodováno o právech a povinnostech adresáta. Z formálního hlediska platí, že pokud zvláštní právní předpis neupravuje procesní pravidla, podle nichž musí správní orgán postupovat při vydání rozhodnutí, nebo náležitosti rozhodnutí, je třeba subsidiárně použít procesní předpis, kterým je [správní řád](#). Rozhodnutí vydané podle správního řádu musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení o možnosti podat opravný prostředek, konkrétní obsahové náležitosti správního rozhodnutí jsou vymezeny v § 68 správního řádu. Formální náležitosti jsou pak stanoveny v § 69 správního řádu.
29. E-mailem zasláný pokyn žalované o jediné větě nelze ve světle shora uvedeného pro absolutní nedostatek formy považovat za rozhodnutí ve smyslu § 68 a § 69 správního řádu. K tomu lze poukázat též na závěry již shora zmiňovaného rozhodnutí NSS č. j. 10 As 229/2021-31, dle něhož karanténní opatření nelze stanovit pouze telefonicky. Žalovaná tak uvedeným postupem omezila osobní svobodu žalobkyně nezákonným způsobem, čímž se vůči ní dopustila nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s.
30. Žalovaná v rámci vyjádření k žalobě poukázala na současnou kritickou situaci, kdy dochází k rychlému šíření nákazy daného infekčního onemocnění. K tomu žalovaná dále zmínila, že zvolený postup se jevil jako nejrychlejší a nejefektivnější, přičemž pro nařizování každé karantény jednotlivě formou vydávání písemných rozhodnutí nemá prostor. K tomu soud uvádí, že si je vážnosti situace vědom. Je notorietou, že pracovníci žalobkyně se ocitají v nezáviděníhodné pozici, kdy musejí při trasování kontaktovat velké množství osob

v krátkém čase a nezhřídkavě se setkávají s – mírně řečeno – nevstřícnými reakcemi adresátů, kteří se odmítají podílet na ohleduplném přístupu vůči potenciálně ohroženým spoluobčanům. Jakkoliv je soud lidsky přesvědčen o dobrém úmyslu jednotlivých pracovníků žalované, nemůže aprobovat nezákonné jednání orgánu veřejné moci. Tím méně pak za situace, kdy je obtížná proveditelnost zákonem nastavené procedury známá již delší dobu, aniž by na to odpovídajícím způsobem reagovala moc zákonodárná (legislativní změnou) či moc výkonná (např. nastavením procesů a prostředků k umožnění poloautomatizovaného dávkového vydávání rozhodnutí, personálním a materiálním posílením žalované atp.).

31. Pro úplnost soud uvádí, že za situace, kdy žádné správní rozhodnutí nebylo nikdy vydáno, je zcela nepřipadný odkaz žalované na řízení na místě dle § 147 správního řádu. Podle odst. 2 věty druhé a násl. citovaného ustanovení totiž platí, že „[r]ozhodnutí se vyhláší ústně, jeho písemné vyhotovení se bez zbytečného odkladu doručuje dodatečně. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, nemá odvolání proti takto vyhlášenému rozhodnutí odkladný účinek. O ústním vyhlášení rozhodnutí se vždy na místě vydá písemné potvrzení (§ 67 odst. 3), které obdrží účastník.“ Je evidentní, že uvedený režim splněn nebyl a že žalovaná v době tvrzeného zásahu sama nejednala v domněnku, že vede řízení na místě, ale spíše že systémově ignorovala zákonné požadavky na ukládání karantény.

Závěr a náklady řízení

32. Jelikož soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná, rozhodl výrokem I o tom, že se vůči ní žalovaná dopustila nezákonného zásahu (87 odst. 2 s. ř. s.).
33. Jelikož nebylo prokázáno, že by v rámci rozsahu vymezeného žalobou došlo i k dalšímu zásahu (viz bod 21 tohoto rozsudku), soud ve zbytku žalobu výrokem II jako nedůvodnou zamítl (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Ačkoliv žalobkyně formálně vzato neuspěla s deklarací nezákonnosti zásahu v plném rozsahu tak, jak jej v žalobě vymezila, bylo by absurdní při posuzování míry procesního úspěchu počítat dny sporné karantény nebo e-maily, které žalovaná v posuzovaném období zaslala, a poměřovat je vůči délce karantény, kterou ovlivnil právě ten jediný e-mail, ohledně kterého byla žalobkyně úspěšná. Rozhodující je, že žalovaná svým zásahem nezákonně omezila žalobkyni na svobodě, což tvoří *gros* celé žaloby. V tomto směru dal soud žalobkyni zcela za pravdu. Žalovaná tedy nemá na náhradu nákladů řízení nárok, neboť nebyla úspěšná, nárok na náhradu nákladů v plné výši naopak má úspěšná žalobkyně.
35. Žalobkyni soud proto přiznal náhradu nákladů řízení ve výši odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku (2 000 Kč), kterou je žalovaná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
36. Náhradu odměny advokáta za zastupování v řízení o žalobě soud žalobkyni nepřiznal, neboť – ač jejího otce Mgr. L. B. sám v řízení v některých případech nesprávně označoval jako advokáta – musí konstatovat, že žalobkyně nepředložila plnou moc, kterou by

Mgr. B. udělila, a neosvědčila tak jeho postavení smluvního zástupce. Podle § 32 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., každý, kdo v řízení vystupuje jako zástupce účastníka, popřípadě jako jeho další zástupce, musí své oprávnění doložit již při prvním úkonu, který ve věci učinil. Tato povinnost je jistě Mgr. B. jakožto právnímu profesionálovi dobře známa. Ačkoliv byla žaloba podána na hlavičkovém papíře žalobkyní zastoupenou „Mgr. L. B., *advokátem a svým zákonným zástupcem*“, byl k ní přiložen pouze její rodný list, který osvědčuje oprávnění otce jednat za ni jako zákonný zástupce. S ohledem na to, že advokáti mohou dle svého etického kodexu označení „advokát“ používat i mimo výkon advokacie (srov. čl. 19 odst. 2 usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 31. října 1996, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, vyhlášeného pod č. 1/1997 Věstníku České advokátní komory), není zcela zřejmé, zda vůbec měl Mgr. B. v úmyslu vystupovat (rovněž) jako smluvní zástupce žalobkyně. Pokud tento úmysl však měl, vůči soudu vznik smluvního zástupčího oprávnění nijak neprokázal. Soud proto ponechává stranou žalovanou namítanou otázku účelnosti takového smluvního zastoupení stejně jako další praktické problémy (kumulace procesních postavení, možnost střetu zájmů zástupce a zastoupené, otázka nutnosti schvalování právního jednání opatrovníckým soudem atp.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 31. ledna 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu